

Starodánský ohař (Dánský ohař)
(Gammel Dansk Hansehund)

Standard FCI č. 281/22.03.2002/F

Překlad do francouzštiny: Dr. J.-M. Paschoud a R. Triquet
Překlad z francouzského textu: Helena Dvořáková

Původ: Dánsko

Datum zveřejnění platného standardu: 08.01.1998

Použití: Všestranný pes pro lov pernaté zvěře.
Klasifikace FCI: skupina 7 ohaři (stavěči)
sekce 1.1 kontinentální ohaři krátkosrstí
s pracovní zkouškou

Krátký výťah z historie:

Zmínku o tomto plemeni můžeme objevit okolo roku 1710. Tehdy jeden člověk, který se jmenoval Morten Bak a bydlil v Glenstrupu poblíže měst Randers a Hobro, pářil příbuzensky psy z Čech s místními farmářskými psy. Upevnil tak plemeno stříkané hnědě a bíle (bělouše), které bylo nazváno „Bakův pes“ nebo „starodánský ohař“. Místní farmáři ovšem označovali tyto psy názvem „bloodhoundi“, což svědčí o pravděpodobném vlivu potomstva limiérů – honičů, používaných jako stopaři a chovaných na šlechtických sídlech tohoto regionu, kteří byli všichni ve větší či menší míře spřízněni se svatohubertskými psy, na formování této rasy. Rovněž tak je pravděpodobné, že čeští psi byli příbuzní se stavěči ze Španělska a také s výše jmenovanými psy svatohubertského typu. Ti předali tomuto starodánskému ohaři mnohé dědičné vlohy.

Celkový vzhled:

Je to středně velký pes obdélníkového rámce s mohutným svalstvem. Jedním z velmi typických znaků tohoto plemene je velmi výrazný rozdíl mezi oběma pohlavími. Zatímco pes je mohutný a silný, fena je typicky mnohem lehčí, živější a veselejší.

Důležité proporce: Kohoutková výška je k délce těla v poměru 8:9.

Použití/Povaha: působí dojmem klidného a vyrovnaného psa, rozhodného a odvážného. Při lovu pracuje spíše pomalu a neztrácí kontakt se svým vůdcem, plní svoji funkci stavěče, aniž by zbytečně pobíhal po velkém prostoru. Toto plemeno se hodí do malých i prostorných loveckých terénů.

Hlava: je krátká a široká, bez výrazného stopu. Týlní hrbol je výrazný a je dobře vidět ze všech stran.

Mozková část:

Mozkovna: dostatečně široká a zjevně zaoblená.

Stop: nevýrazný.

Část obličejová:

Nos: velký, jasně ohraničený, nozdry jsou otevřené. Je zbarven od tmavě játrově hnědé až po odstíny světle játrové.

Nosní hřbet: nosní hřbet je široký.

Pysky: od počátku nosu jsou pysky dobře vyvinuté, a všude překrývají spodní čelist. Tyto dobře vyvinuté pysky dávají hlavě její charakteristickou hloubku.

Čelisti/zuby: čelisti jsou mohutné se správným nůžkovým skusem. Kompletní chrup je upřednostňován.

Líce: jsou silně osvalené, široké.

Oči: jsou středně velké, ani zapadlé v očních jamkách, ani vystouplé. Je upřednostňováno tmavě hnědé zbarvení.

Uši: jsou zavěšené spíše nízko, široké, na konci zaoblené. Jsou správně dlouhé, pokud ucho, natažené směrem dopředu dosahuje dále, než do poslední třetiny čenichové partie. Zadní strana ušního boltce musí přiléhat k lícím.

Krk: svalnatý, dobře osrstěný. Lalok je považován za charakteristický znak plemene, ale nesmí být přehnaně velký.

Tělo:

Kohoutek: je výrazný. Je to nejvyšší bod hřbetní linie, která se od něj k zádi mírně svažuje.

Hřbet: silný a svalnatý.

Bedra: krátká, široká a svalnaté, pevná.

Zád: široká a nepříliš krátká, mírně spádité směrem k bodu nasazení ocasu.

Hrudník: je široký a hluboký. Široký hrudník je speciálně požadován u psů. Oblast hrudní kosti dosahuje až k loketnímu kloubu. Žebra jsou vyklenutá a hrudní koš je dlouhý, ani plochý, ani příliš sudovitý. Široká hrud' (široká fronta) je upřednostňována.

Ocas: je nasazen spíše vysoko, než nízko. Široký u kořene, ke špičce se zeslabuje. Je středně dlouhý, dosahuje téměř k patnímu kloubu. Je nesený svěšený. Nekupíruje se.

Končetiny:

Hrudní končetiny: při pohledu zepředu jsou přední nohy silné, rovné a rovnoběžně postavené.

Lopatky: lopatková kost dobře přiléhá k hrudnímu koši, je bohatě osvalená, což je zřetelně vidět jak v postoji, tak v pohybu.

Rámě: správně dlouhé, svalnaté.

Loket: přiléhá k tělu, ale má dostatek prostoru pro pohyb, není ani vytočený, ani vtočený, je umístěn spíše dále vzadu. Rámě a předloktí svírají správný úhel.

Předloktí: rovné, svalnaté, silné kosti.

Kotníkový kloub: silný.

Záprstí (kotník): je poněkud šikmo postavené vzhledem k předloktí.

Přední tlapy: silné a uzavřené, prsty klenuté, polštářky odolné.

Pánevní končetiny: při pohledu zezadu jsou rovné, postavené rovnoběžně. Správně zaúhlené, se silnými kostmi.

Stehna: svalnatá, dlouhá a široká. Pánevní kost a stehenní kost svírají správný úhel.

Podkolení: silné a dobře úhlené.

Lýtka: dlouhé a silné.

Hlezno: dost dlouhé, svalnaté.

Zánártí: mírně zaúhlené vzhledem k holení kosti.

Zadní tlapy: silné a uzavřené, prsty klenuté, polštářky odolné.

Pohyb: prostorný, dobře pokrývající terén, pohyb pánevních a hrudních končetin vzájemně koresponduje. Končetiny se pohybují v ose. Hlava je nesená vysoko.

Kůže: není příliš jemná, dobře přiléhá k tělu a končetinám. Na hlavě a na krku je kůže poněkud volnější, tvoří na krku lalok a na hlavě v oblasti koutku vrásky.

Zevnějšek:

Srst: krátká a přiléhavá, spíše tvrdá na omak. Srst dobře pokrývá celé tělo.

Zbarvení: bílé s hnědými znaky: několik velkých ploten a drobné hnědé stříkání na bílém podkladu. Hnědá může mít různý odstín, ale je preferována spíše tmavě hnědá.

Výška a váha:

Výška v kohoutku: psi: 54 – 60 cm, preferovaná výška 56 cm
feny: 50 – 56 cm, preferovaná výška 52 cm

Váha:

Dospělý pes: 30-35 kg
Dospělá fena: 26-31 kg

Chyby: všechny odchylky od tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

- špatně nesená hlava
- nos velmi světlý nebo depigmentovaný
- příliš krátký nosní hřbet
- málo spuštěné pysky
- absence jednoho nebo dvou zubů PM1
- příliš světlé oči
- mírně klenutý hřbet
- příliš krátká zád'
- ocas nesený příliš vysoko nad linií hřbetu
- mírně vbočené nebo vybočené nohy
- srst příliš řídká
- výška vybočující o 1-2 cm z hranic, stanovených standardem

Hrubé vady:

- vady charakteru, nedůvěřivý jedinec
- příliš slabá kostra
- výrazný stop
- špičatý čenich
- klešťový skus
- absence jiného zubu, než jednoho nebo dvou PM1
- kapří hřbet, prosedlý hřbet
- zřetelně málo prostorný hrudník, sternální oblast málo vyvinutá, hrudní koš plochý nebo sudovitý
- silně vbočené nebo vybočení lokty
- sudovitý postoj nebo kravský postoj pánevních končetin
- měkká záprstí
- tlapka měkká nebo otevřená

Vylučující vady:

- příliš měkká povaha, bázlivé chování
- atypický pohlavní výraz
- zuby: absence více jak 2 premolárů (PM1) a dalšího zubu. Zuby, která nejsou vidět v dásni, jsou považovány za chybějící, s výjimkou, že by bylo potvrzeno, že zub nechyběl, v posudku předešlé výstavy
- předkus, podkus a každý jiný nekorektní skus
- rozštěp patra nebo zaječí pysk
- entropium, ektropium, distichiáza
- špatné utváření hrudi nebo hrudního koše (například příliš krátká hrudní kost, což má za následek náhlé vtažení spodní linie pod posledními žebry)
- kohoutková výška nedosahující nebo přesahující o 2 cm hranice, stanovené standardem

NB: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.